

Εκδόσεις

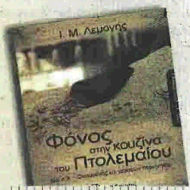
MAURICE ATTIA
«Η κόκκινη Μασσαλία»
 Πάρις, σελ. 548

Ο πόλεμος της Αλγερίας τελειώνει. Πέντε χρόνια μετά, στη Μασσαλία, ένας νεκρός σε μια φοιτητική εστία θα φέρει τον αστυνομικό Πάκο Μαρτινέθ και τον Κουρτιγκιάν, τον συνεργάτη του, κοντά στους φοιτητές και τις πολιτικές τους ανησυχίες. Η αστυνομική έρευνα δεν καταλήγει ποθενά, οι θάνατοι διαδέχονται ο ένας τον άλλο. Υπόκοσμος και παρακρατικοί, άνθρωποι της σιαιής, υπέρτες της ακίας, κινούνται στη Μασσαλία. Ποιος κρύβεται πίσω τους και τι επιδιώκει;

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΦΟΡΕΣΤΙΕ
«Τζον Φ. Κένεντι & Μέριλιν»
 Μελάνι, σελ. 311

Η ιστορία μοιάζει γνωστή. Κι όμως, ποτέ δεν την έχουν αφηγηθεί. Η πιο ποιητή στωρ του Χόλιγουντ και ο πιο χαρισματικός πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών είχαν μια σχέση που κράτησε δέκα χρόνια προτού μετατραπεί σε μία στενά παρακολουθούμενη ιστορία αγάπης. Τους προγαφούσε η Μαρία, τους κρυφάκουγε η KGB, η CIA βρισκόταν στο κατόπι τους, οι εραστές δεν ήταν ποτέ μόνοι.

I. M. ΛΕΜΟΝΗΣ
«Φόνος στην κουζίνα του Πολεμαίου»
 Ταξιδευτής, σελ. 531

Ενώ από τους πιο διάσημους μάγειρες της ελληνιστικής περιόδου δολοφονείται στη θαλαμηγό του Πολεμαίου Β' του Φιλάδελφου, κατά τη διάρκεια μιας κρουαζιέρας στο Νερό. Ο Φορμίον, ένας Αθηναίος ναυτικός και γεωγραφικός, αναλαμβάνει να βρει το δολοφόνο, σε ένα επιδέξιο μυθιστόρημα που ανάμεσα σε άλλα μας εξοικειώνει με τη μαγειρική της αρχαιότητας δομημένη με έναν πρωτότυπο τρόπο.

βιβλία

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΕΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Μήτσος Κασόλας

«Νίκος Καββαδίας, ο δαίμονας χόρευε μέσα του»

► Η συγκεκριμένη έκδοση περιλαμβάνει τις μαρτυρίες των συναδέλφων του ποιητή, των ανθρώπων της θάλασσας και των караβιών. Έτσι, το πορτρέτο που προκύπτει αναδεικνύει άγνωστες πτυχές του «αλλόκοτου παραμυθιά»

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΪΛΑΚΗ

Η προσυχία των λιμανιών, η ζαλιστική μυρωδιά των μπουρντέλων, η πλάνη και η ενοχή, οι σκοτεινές διαδρομές των περιθωριακών και καταδικασμένων, η φθора και ο θάνατος, το αεδιάλυτο μείγμα της αλήθειας και των μύθων. Ο κόσμος του «ποιητή της περιπλάνησης» - όπως αποκαλείται εύστοχα ο Νίκος Καββαδίας - αποπνέει κατά έναν τρόπο μοναδικό, ανεπανάληπτο - θα έλεγε κανείς - την διαβρωτική γοητεία του εξοπλισμού και του κοσμοπολιτισμού, της περιπέτειας και της θάλασσας, της παρακμής και της φυγής.

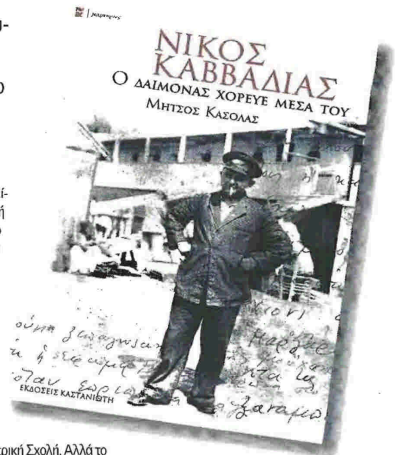
Ενα ποιητικό σύμπαν πλημμυρισμένο από εικόνες εντυπωσιακές που δημιουργούν μία πληθωρική, ιδιότυπη μυθολογία που συναρπάζει: μαχαίρα, παραβοφάναρα, παράξενες ζωγραφικές κεντημένες στο κορμί, ανεμόκαλες, σμήνη πουλιών και λιμάνια μυστικά, αρρώστιας τροπικής και βοτάνια για τον πυρετό, μουσόνες, τρικιμίες, πληγές θανατερές, πλοία φορτωμένα με χαοίς, καπιηλιά του λιμανιού, καταγούλια και πληρωμένοι έρωτες, γυναίκες όλων των φυλών, μεθύσια, καρβάνες μικρά κοκίλια και κοράλλια. Πίσω, ωστόσο, από την κρούστα του εξοπλισμού, για τον Καββαδία υπάρχει ο άνθρωπος, η ανεξήγητη περιπέτεια της ύπαρξης και η επιτακτική - και αναπόφευκτη - ανάγκη αντιμετώπισής της.

Ο Νίκος Καββαδίας γεννήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 1910 στο Νικόλοια Ουσουρσκ, μια μικρή επαρχιακή πόλη της Μαντζουρίας στην περιοχή του Χαρμίν, που τότε ήταν στρατιωτική βάση. Οι γονείς του κατάγονταν από την Κεφαλονιά και ο πατέρας του διατηρούσε ένα πετυχημένο γραφείο γενικού εμπορίου. Αυτήν την ευμερσία των πρώτων χρόνων θα τη διαδέχεται η έκρηξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και η παρακμή: Η πενταμελής οικογένεια αναγκάζεται να επιστρέψει στην Ελλάδα, για να καταλήξει στο Αργοστόλι και έπειτα στον Πειραιά. Είναι, πάντως, από εκείνα τα δύσκολα χρόνια που ο μικρός Κόλιας - όπως αποκαλούσαν τον ποιητή οι

φίλοι του - θα επιδείξει μία χαρισματική προσωπικότητα. Στο σχολείο συντάσσει τα τεύχη ενός ασπρικού φυλλαδίου και δημοσιεύει τα πρώτα του ποιήματα. Όλα υπαινίσσονται μία θεαματική εξέλιξη για το νεαρό αγόρι που ετοιμάζεται να σπουδάσει στην Ιατρική Σχολή. Αλλά το 1929 ο πατέρας του πεθαίνει και - ακολουθώντας - παίρνει δουλειά σε ναυτικό γραφείο. Δεν θα αρνηθεί να συνεκτιμοποιήσει την ανεξέλεγκτη ανάγκη του να ξεφύγει. Κάπως έτσι τα καράβια και η θάλασσα γίνονται το μέσον για να δοκιμάσει τα όριά του: Αρχικά μπαρκαρέι ναυτής σε φορτηγό και για μερικά χρόνια συνεχίζει να ταξιδεύει και να αποκτάει ασυμπίθιστες - για την ηλικία του - εμπειρίες, γυρίζοντας πάντοτε πίσω ταλαιπωρημένος και αδέκαρος.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Σε αυτήν την ανέχεια οφείλεται η απόφασή του να πάρει το δίπλωμα του ασυρματιστή. Αυτή η έμφυτη επιθυμία του για περιπλάνηση, μαζί με έναν σθεράπειτα συναισθηματικό ρομαντισμό και μία υποβλητική θλίψη, θα αποτυπωθούν στα πρώτα του ποιήματα με μια απρόσμενη ωριμότητα. Μόλις στα 23 του χρόνια εκδίδει την πρώτη ποιητική του συλλογή «Μαραμπού»: η επιτυχία ήρθε χωρίς καθυστέρηση και ο Νίκος Καββαδίας γίνεται αμέσως γνωστός στους λογοτεχνικούς κύκλους. Ηδη διαφαίνεται ο - μετέπειτα χαρακτηριστικός - εξομολογητικός τόνος, η μοναξιά του στελείτου ταξιδιού, η έντονα νοσταλγική διάθεση και μια υπόγεια μελαγχολία. Από το 1954 μέχρι και το 1974, ταξιδεύει συνεχώς με πολύ μικρά διαλείμματα και συνεχίζει να γράφει προβάλλοντας τη δική του ποιητική εκδοχή του ατέρμονου

ταξιδιού. Θα ακολουθήσει η δεύτερη συλλογή ποιημάτων του, το «Ποίσις» (1947), το μοναδικό μυθιστόρημά του «Βάρδια» (1954) και το τελευταίο βιβλίο με ποιήματά του, το «Τραβέρσο», που θα κυκλοφορήσει τον Απρίλιο του 1975, δύο μήνες μετά τον θάνατό του. Η περίπτωση Καββαδία συνεχίζει να γοητεύει, αφού η ζωή και το έργο του αποτελούν ένα αεδιάλυτο μείγμα εμπειριών και επινοήσεων, με τις ναυτικές ιστορίες που παρατίθενται - άλλοτε ρεαλιστικές και άλλοτε σκεδόν παρασχηματικές - να αποδίδουν εξαιρετικά τα ανθρώπινα ψυχικά τοπία σε συνθήκες τυχοδιωκτισμού, μέθης, αρρώστιας και θανάτου.

ΠΟΡΤΡΕΤΟ

Τελικά, όμως, ποιος ήταν ο Νίκος Καββαδίας στην καθημερινή του ζωή, ο άνθρωπος πίσω από τη μάσκα, ο ασυρματιστής που ήξερε να μετουσιώνει τη ζωή σε ποίηση; Η συγκεκριμένη έκδοση παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ακριβώς γι' αυτήν την πρωτοτυπία της: περιλαμβάνει τις μαρτυρίες των συναδέλφων του ποιητή, των ανθρώπων της θάλασσας και των караβιών. Έτσι, το πορτρέτο που προκύπτει απομυθοποιεί και μυθοποιεί συγχρόνως, αναδεικνύει άγνωστες πτυχές του «αλλόκοτου παραμυθιά», αλλά και επιβεβαιώνει ποικίλα χαρακτηριστικά του διάσημου στο έργο του, όπως αυτά του άκαου και εισαίθητου «μεγάλου παιδιού», του ηθικού και ανήθικου, του εργατικού και του σπάταλου, του παράτλου και του στοχαστικού, του φιλικού και του ακατανόητου. Πρόκειται για ένα σημαντικό ντοκουμέντο - σε επιμέλεια Μήτσου Κασόλα, εκδ. «Καστανιώτης» - που αναδύει κάτι από το λεπτό και διαπεραστικό άρωμα μιας ζωής κομής και βασανιστικής, γεμάτης πολλούς μικρούς θανάτους, απογοητεύσεις, περιπέτειες και - πάνω απ' όλα - αληθινές φιλίες...

Πρόκειται για ένα σημαντικό ντοκουμέντο που αναδύει κάτι από το λεπτό και διαπεραστικό άρωμα μιας ζωής κομής και βασανιστικής, γεμάτης πολλούς μικρούς θανάτους, απογοητεύσεις, περιπέτειες και αληθινές φιλίες...

Απολαυστικό το τελευταίο βιβλίο του Χ.Α. Χωμενίδη **Βγάζουν φτερά τα λόγια του Τήνελλου του αοιδού**

► Λίγο προτού πεθάνει, ο Τήνελλος, περίφημος αοιδός του 8ου π.Χ. αιώνα, διηγείται στον εγγονό του τη ζωή του

THE TEAS ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Με ενochούσε πάντα ο τίτλος που του αποδόθηκε «Το σοφό παιδί», μετά το πρώτο εξαιρετικό του βιβλίο με αυτόν τον τίτλο. Με ενochούσε η ταμπέλα κυρίως και το γεγονός ότι με το πέρασμα των χρόνων, ένας τέτοιος τίτλος, θα ακουγόταν ως παιδαγωγικό περιπαλαιτικό παρατσούκλι. Άλλωστε ο Χ.Α. Χωμενίδης είναι πολύ περισσότερο από «σοφό» παιδί. Είναι ένας ήρεμος, ώριμος άνδρας που συνεχίζει να γράφει και που προχωράει στη ζωή και στη γραφή εξελισσόμενος. Κι αυτό είναι που αξίζει περισσότερο. Στο τελευταίο του μυθιστόρημα με τον τίτλο «Λόγια - Φτερά», ο Χωμενίδης περιπλανιέται στον κόσμο της ιστορίας, χωρίς να γράφει ιστορία, αλλά λέγοντας μια ιστορία, έτσι που το ιστορικό παρελθόν να μετατρέπεται σε μια περιπέτεια του τώρα, ή - ακόμη καλύτερα - να μια περιπέτεια ζωής χωρίς χρόνο συγκεκριμένο.

ΑΦΗΓΗΣΗ

Η ιστορία του βιβλίου: Λίγο προτού πεθάνει, ο Τήνελλος, περίφημος αοιδός του 8ου π.Χ. αιώνα, διηγείται στον εγγονό του τη ζωή του: Τα παιδικά του χρόνια στα παράλια της Ιωνίας, την ένταξη του στην ακολουθία του προαιώνιου αοιδού Αναβάτη, το πέρασμά του από τις Μυκήνες κι από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τους έρωτες, τα ταξίδια και τις μεταμορφώσεις του. Τις ηδονές που γεύτηκε, τα πάθη και τις συμφορές που -άθελά του;- προκάλεσε...

Τι ωραίος αυτός ο Τήνελλος. Τόσο αρχαίος Έλληνας, όσο φανταζόμαστε τους ηδονικούς, ευδαιμονικούς, πνευματικούς και υλικούς προγόνους μας να είναι - μακριά από τα σχολικά ή τα απεχθή ελληνολατρικά κλισιά - και την ίδια στιγμή τόσο αιώνας και σύγχρονος. Τόσο ωραίος ο Τήνελλος μέσα σε μια γλώσσα που έχει φτερά γεμάτα χρώματα και γεύσεις, έτσι που τον ακούμε, σκεδόν. Τον αγγίζουμε.

Το εξαιρετικό ενδιαφέρον του μυθιστορήματος βρίσκεται στο στυλ του. Μοναδικό. Ο συγγραφέας καταδέχεται σε έναν κόσμο στα πρόθυρα της μυθολογίας και αναπλάθει την καθημερινότητα του χωρίς να φοβηθεί καθόλου που αγγίζει μια περιοχή που μόνον τα μουσεία επιτρέπεται να εκθέσουν και

μόνον η ιστορία έχει την άδεια να ερευνηθεί. Ο συγγραφέας στέκεται τόσο σεβής μπροστά σε τέτοιες αντιλήψεις (μυυράσπρες όπως τα μάρμαρα και δωρικές μαζί έτσι που να μην επιτρέπονται καμπύλες σκέψης), που γίνεται τελικά βαθιά σεβαστικός, καθώς μας επιστρέφει μια αρχαιότητα γεμάτη φως, γεμάτη χρώμα, γεμάτη ζωή, πάθη, έρωτες, ίντριγκες... Μια αρχαιότητα πλημμυρισμένη στις αντιθέσεις, στη καμπυλότητα και στη χρωματική υπερβολή - ύλης και πνεύματος.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΜΥΘΟΣ

Ένα βιβλίο γραμμένο για τον 8ο π.Χ. αιώνα - δηλαδή μια εποχή για την οποία όλα γνωρίζουμε κινούνται ανάμεσα στην ιστορία και τον μύθο - που δεν είναι ιστορικό. Είναι ένα πολύ σοβαρό, πολύ ουσιαστικό παραμύθι που δεν ιδεολογικοποιεί την αρχαιότητα. Δεν την κάνει ηρωίδα του βιβλίου του. Την έχει απλώς ως ... σκηνικό για να βάλει τον ήρωά του και να πει την ιστορία του. Αυτό τον ενδιαφέρει: η αφήγηση. Γιατί τότε η ζωή αποκτάει νόημα, όταν τις δώσεις διαστάσεις καλού λόγου. Ο Χωμενίδης επιλέγει ως ήρωά του έναν ραψωδό (κάποιο... συνάδελφο του Ομήρου, δηλαδή) θέλοντας ακριβώς να τιμήσει αυτή την ύψιστη δύναμη του ανθρώπου - που να μετατρέπει τη ζωή του

σε υπέρτατο αγαθό. Να μιλήσει για το λόγο που πετάει μεν, όμως αποτελεί και την αρχή των πάντων (Εν αρχή ην ο λόγος). Στο βιβλίο αποθεώνεται ο λόγος, η αφήγηση, η μυθιστορία που βάζει σε τάξη τις σκόρπιες πληροφορίες, τις λάθος πληροφορίες που δεκάμασε για την ιστορία και όχι μόνον.

Και βέβαια, με τον τρόπο που καλά γνωρίζει, ο Χωμενίδης παραδίδει ένα ψυχαγωγικό ανάγνωσμα γεμάτο περιπέτειες, ανατροπές, εκπλήξεις κι ένα φινάλε εντυπωσιακό. Την ίδια στιγμή σφίγγει τον αναγνώστη να καθεί μέσα στις περιπέτειες των ηρώων και ταυτόχρονα να γευτεί μια αρχαιότητα που δεν έχει τίποτα να κάνει με την αρχαιολογία.

Με τον τρόπο που καλά γνωρίζει, ο Χωμενίδης παραδίδει ένα ψυχαγωγικό ανάγνωσμα γεμάτο περιπέτειες, ανατροπές, εκπλήξεις κι ένα φινάλε εντυπωσιακό

“ Ο Χωμενίδης περιπλανιέται στον κόσμο της ιστορίας, χωρίς να γράφει ιστορία, αλλά λέγοντας μια ιστορία

Νέες εκδόσεις

ΝΤΟΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ένοχα Μυστικά
 Εκδόσεις Καστανιώτης

Στο νέο μυθιστόρημα της Ντόρας Γιαννακοπούλου «Ένοχα Μυστικά» δύο νέες γυναίκες αναμετρούονται με τις τύψεις και τα ένοχα μυστικά τους, σε μια προσπάθεια να κερδίσουν το μερίδιό τους στην αγάπη.

Η Στέλλα μεγαλώνει με τον πατέρα της μετά τον θάνατο της μητέρας. Στον ελεύθερο χρόνο της, βοηθάει στο μπακάλικο της οικογένειας. Ανάμεσα στους πελάτες και η κυρία Μανέα που έχει και αυτή μια κόρη την Μαριάννα

Τα δύο κορίτσια δένονται με τρυφερή φιλία, παίζουν μαζί όσο είναι παιδιά και όταν ο κύριος Μανέας, αναλαμβάνει να κάνει μαθήματα στην Στέλλα, κανείς δεν μπορεί να περιμένει την εξέλιξη. Ένα βράδυ η Στέλλα, πηγαίνοντας κάτι ψώνια στο σπίτι του Μανέα, θα πέσει θύρα της κτηνώδους συμπεριφοράς του. Θα βιαστεί και κατόπιν θ' απειληθεί για να μην πει τίποτα.

Η κυρία Μανέα λείπει από το σπίτι, αλλά κανείς δεν ξέρει ότι η μικρή Μαριάννα, που νομίζουν ότι κοιμάται, θα παρακολουθήσει όλη την αποτρόπαια πράξη του πατέρα της και αυτό θα προδιαγράψει τόσο τη σχέση της μαζί του, όσο και τη σχέση της με το άλλο φύλο.

Το μυστικό θα κρατηθεί καλά από τα δύο κορίτσια που θα δεθούν ακόμα περισσότερο. Η Μαριάννα μεγαλώνοντας θ' ανακαλύψει έντρομη, ότι τα αισθήματα για την Στέλλα δεν είναι φιλικά αλλά ερωτικά, ενώ παράλληλα μισεί θανάσιμα τον πατέρα της.

Η Στέλλα γίνεται ηθοποιός και αρχίζει να έχει ερωτική ζωή που η Μαριάννα ζηλεύει. Κάποια στιγμή θα της αποκαλύψει τα συναισθηματά της, ένας πανικός καταλαμβάνει την ίδια την Στέλλα, αλλά οι ρίζες της φιλίας τους τελικά νικούν. Η Μαριάννα πειθεται ότι ο έρωτάς της θα μείνει χωρίς ανταπόκριση και η Στέλλα αποφασίζει να ξεχάσει ότι άκουσε.

Όταν στα συρτάρια της κυρίας Μανέα η Μαριάννα θ' ανακαλύψει την φωτογραφία ενός μικρού αγοριού, η Στέλλα αποφασίζει να ψάξει το παρελθόν για δικούς της λόγους. Ο ντετέκτιβ που προσλαμβάνει, φέρνει στο φως μυστικά... Ένοχα μυστικά... Ένα βιβλίο που ανήκει ήδη στα «ευώπλιτα» καθώς η πρώτη έκδοσή κυκλοφόρησε σε 30.000 αντίτυπα!